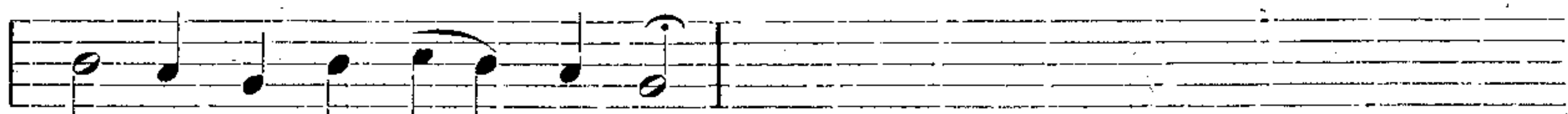

du-chovních ta-ké tě - lesných, du - ši tě - lu škod - li - vých,

jmé - nu Tvé - mu od - porných.

Děkujemeť, obrance náš,
že jsi nás opatroval,
v tento den měl péči o nás,
od nepřátel zachoval:
duchovních také tělesných,
duši tělu škodlivých,
jmenu Tvému odporných.

Odpustiž nám, Tě prosíme,
naše v něm provinění,
Toběť se srdcem koříme,
zhladiž i zlá smýšlení:
Pro Krista syna milého,
a přehořkou smrt jeho,
beránka nevinného.

Ostříhejž nás, Hospodine,
také i této noci,
a zachovej, Tě žádáme,
hrozné ďáblové moci:
by nás vrah nepodtrhoval,
k vůli nepřipravoval,
svědomí nezprzňoval.

Nebudeliť ochrany Tvé,
stráž lidská neobstojí,
ó ať se, přemocný Bože,
duchové zlí Tě bojí,
drž pravici Svou nad námi,
zůstávaje vždy s námi,
dej ctné odpočívání.

Anděly, duchy přečisté,
sešliž k naší obraně,
my majíce sliby jisté,
vzýváme Tě důvěrně:
neb neopouštíš žádného,
kdo z srdce upřímného,
doufá v Tě, pána svého.

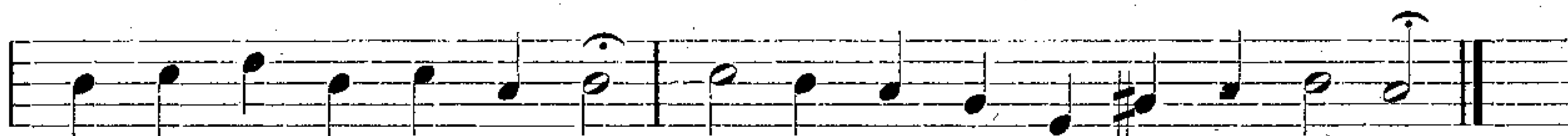
Již se Tobě poroučíme,
s tělem i také s duší,
všemohoucí věčný Bože,
uslyš žádost naši:
v svědomí dobrém nás chovej,
sna těžkého zachovej,
v bezpečnosti dochovej.

895.

Z Velké.

Vžy - cky se słu - ší mo - dli - ti a ne - prestá - va - ti,

hlas Je - ži - še sly - še - ti což věr - ným rá - číl zu - sta - vi - ti,